

Ak Cecca kán du nænne at se mit hjerte brænde

Tekst: Erik Bøgh, Melodi: Romersk folkemelodi

1.

ANTONIO:

Ak Cecca kán du nænne at se mit hjerte brænde
og uden medynk vende dit øje bort endda?
Du véd. Du kan ende min kval med et ja,
og tænk så: At sende mig håbløs herfra!
Det kan du ej nænne. Sig ja, sig ja, sig ja.
Det kan du ej nænne. Sig ja, sig ja, sig ja.

2

CECCA.

Ja stakkels ven, jeg kender den ild,
som hjertet tænder, og véd hvordan det ender,
hvis den får overhånd. Jeg ser, at du
brænder rent op som en spån,
hvis himlen ej sender en frelsende ånd,
som faren bort vender. Se dér, tag her min hånd,
som faren bort vender. Se dér, tag her min hånd,

3. **(A) (B)** synger samtidig:

(A) CECCA:

Kun dig og ingen anden ud kårer jeg til manden,
med hvem fra fædre stranden jeg følger ad bølgenes vej.
Forstanden i panden du får nok med mig,
vi dæmper blot branden men slukker den ej!
Nej branden, Nej branden, Nej branden,
den slukkes ej nej, nej, nej, nej.

(B) ANTONIO:

Så mig og ingen anden du kåred dog til manden,
med hvem fra fædre stranden du følger ad bølgenes vej.
Forstanden i panden den får jeg med dig,
vi dæmper blot branden men slukker den ej!
Nej branden, Nej branden, Nej branden,
den slukkes ej nej, nej, nej, nej.

4.(Begge)

O lykke skønne lykke, i herlighed og hygge
for livets storme trygge vi følges tro og fro.
hvor rankerne skygge og palmerne gro
derovre, der bygger vi rede i ro.
O lykke, o lykke, o lykke dér fro vi to skal bo.